

Posudek diplomové práce

Experimentální romány Alda Palazzeschiho,

kterou předložila Anna Klivanová

na oboru italština ÚRS FFUK v Praze, září 2013

Anna Klivanová se ve své práci soustředila na rané romány jednoho z neoriginálnějších italských spisovatelů 20. století. Celé dílo Alda Palazzeschiho se takřka „programově“ vzpírá snahám o interpretaci, ale pro jeho experimentální romány *Allegoria di novembre*, *Il codice di Perelà* a *La piramide* to platí dvojnásob. Je tedy třeba hned úvodem ocenit, že se s tímto nesnadným úkolem vyrovnala se ctí. Její práce je dosti původní, Palazzeschi sice již patří ke klasikům, nicméně jeho bibliografie není tak bohatá, jak by člověk očekával, a z trojice výše uvedených románů se pozornosti kritiky nejvíce těší *Il codice di Perelà*. Autorka postupuje chronologicky, po stručném Palazzeschiho medailonu věnuje každou ze tří kapitol, které jsou jádrem práce, analýze jednoho z románů. Netraktuje je však izolovaně, právě naopak, pokouší se popsat vývojovou linku, v níž se odráží rychle se měnící kulturně-umělecké panorama hektických předválečných let. Přesvědčivě texty zasazuje do dobového kontextu a velkou pozornost věnuje paralelám s výtvarným uměním té doby. Od secesní ornamentality ke kubistickým geometriím. To je po mém soudu dobrá volba. Palazzeschi je „dítětem své doby“ do té míry, že velmi rychle pochopí, že tradiční vyprávění je v krizi, a navíc rád provokuje, vyvádí z míry.

Zejména rozbor prvních dvou románů pokládám za velmi zdařilý. Je v nich zachycen Palazzeschiho předchod od krepuskolární melancholie k avantgardní hravosti a hlavně se autorce daří postihnout výrazné rysy Palazzeschiho poetiky,

keré zůstanou konstantami celé jeho literární dráhy. Možná by se dalo ještě víc vytěžit z Palazzeschiho zájmu o komično a humor (viz jeho futuristický manifest Controdolore), nicméně důležitý je autorčin postřeh o Palazzeschiho smysl pro absurditu a groteskno. Za podnětné pokládám i srovnání s Milošem Martenem, nepochybně zde jisté podobnosti jsou, zejména v oblasti literárních vlivů, i když Palazzeschi se mi jeví spontánnější, antiliterárnější. Překvapivější se na první pohled může jevit konfrontace s některými dramatickými díly Václava Havla, ale rozhodně nestojí na vodě. Znázornění světa jako zmechanizovaného divadla, na němž je založena absurdní dramatika, určitě s Palazzeschiho zesměšňováním životních stereotypů rezonuje.

Připomínky k práci nemám. Pokládám ji za zvládnutou. Oceňuji na ní zejména řadu drobných, precizních postřehů, které skládají citlivý obraz Palazzeschiho rané poetiky. Navíc je napsána kultivovaným, živým jazykem. K obhajobě ji plně doporučuji a navrhuji hodnotit ji známkou výborně.

V Praze 14/9/2013

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce